

РЕШЕНИЕ

№ 3372

гр. София, 26.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 25 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ЙОАННА Н. СТАНЕВА**

при участието на секретаря **С. Е. Д.**
като разгледа докладваното от **ЙОАННА Н. СТАНЕВА** Гражданско дело № 20211110113991 по описа за 2021 година

Предявени са установителни иски по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК от ЗК „Л. И.“ АД срещу С. о. с правно основание чл. 410 КЗ, вр. чл. 49 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за признаване за установено, че С. о. дължи следните суми: сумата от 911,33 лева, представляваща застрахователно обезщетение по застрахователна полица „Каско на МПС“, полица № 93001710011707 със срок на валидност 16.02.2017г.- 15.02.2018г. за имуществени вреди по лек автомобил „Б.“, рег.№ от пътнотранспортно произшествие (ПТП)-преминаване през несигнализирана и необезопасена неравност (дупка) на пътното платно, настъпило на 15.06.2017г., около 19,45 ч. в гр. С. на ул. М. С. С. с посока от ул. „Й.“ към Окръжна болница, ведно със законна лихва от 21.01.2021г. до изплащане на вземането, както и мораторна лихва в размер на 23,04 лева за периода от 15.10.2020г. до 13.01.2021г., за които суми е била издадена заповед за изпълнение по ч.гр. дело № 3567/2021г. по описа на СРС, 161-ви състав.

Ищецът твърди, че на 15.06.2017г., около 19,45 ч. в гр. С. на ул. М. С. С. с посока от ул. „Й.“ към Окръжна болница, лек автомобил Б., рег. №, управляван от Б. С. Б., ЕГН *****, преминава през несигнализирана и необезопасена неравност (дупка) на пътното платно като реализира ПТП с материални щети по автомобила. За настъпилото застрахователно събитие пред ЗК „Л. И.“ АД била образувана преписка по щета №0000-1261-17-205359 по имуществена застраховка „Каско на МПС“, полица № 93001710011707, със срок на валидност 16.02.2017г. - 15.02.2018г. При извършения оглед на л.а. Б., рег.№ били констатирани щети. В съответствие с установените като вид и степен щети и на базата на опис, експертиза и оценка бил определен размер на обезщетението на увреденото МПС в размер на 911,33 лева. Сумата била изплатена на собственика на увреденото МПС с платежни нареждания №BORD 07294440/04.09.2017г. и №BORD 04168497/10.07.2020г. Във връзка с изплатеното обезщетение по застраховка "Каско на МПС" и съгласно чл.410, ал. 1 от Кодекса на застраховането във вр. чл.45 ЗЗД с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпвал в правата на застрахования до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне срещу причинителя на вредата. С. о. била поканена с писмо изх.№10258/14.09.2020г. да възстанови на ЗК „Л.

И.“ АД изплатеното застрахователно обезщетение като до подаването на исковата молба същото не било възстановено. Поддържа, че доколкото се касае за ПТП, реализирано на път, стопанисват от С. о., именно ответникът е отговорен за ремонта и поддържането на пътя. Била начислена и лихва за забава в размер на 23,04 лева. Искането към съда е да уважи предявените искове. Претендира разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът е подал отговор на исковата молба, с който се оспорват предявените искове. Изложени са твърдения, че в изпълнение на своите задължения С. о. е възложила поддръжката на процесния пътен участък на „Г.-И. с.“ АД с Договор № СО15-РД55-272/04.05.2015г. Сочи, че въз основа на договора изпълнителят е задължен да извършва превантивно и текущо поддържане по смисъла на Закона за пътищата, както и подзаконовите актове, издадени по изпълнението му. Твърди, че СО редовно и постоянно е изпълнила задължението си да поддържа процесния участък, като е възложила на пътностроително дружество постоянната поддръжка. Било осигурено безопасно движение в процесния участък. Твърди, че по делото не било установено, че на визирания пътен участък било съществувало препятствие и същото било небезопасено и несигнализирано. Оспорва наличието на застрахователно правоотношение, доколкото представената застрахователна полица не била подписана и не била заверена за вярност. Сочи, че към исковата молба не били приложени Общи условия. На следващо място, твърди, че в Протокол за ПТП 1681030 от 15.06.2017г. в графата „наркотични вещества/анализи“ и „алкохол“ нямало никакво отбелязване за наличието или липсата им. Счита, че в настоящия случай застрахователят бил заплатил застрахователно обезщетение в нарушение на чл. 27.3 от Общите си условия. Твърди, че не бил изследван въпросът за износеност на гумата при изчисляване на застрахователното обезщетение. Относно изплатеното застрахователно обезщетение за броня липсвало снимков материал, удостоверяващ състоянието на бронята преди и след реализираното произшествие. Поддържа, че приложеният по делото Протокол за ПТП бил съставен по изявления на водача и не можел да удостовери здравината, състоянието на съответните части от автомобила преди произшествието, а само състоянието им при съставянето на протокола. В конкретния случай не били представени снимки от огледа на превозното средство при сключване на договора и не можело да се установи тяхното действително състояние още при сключване на договора. Не били представени и снимки от огледа на превозното средство след реализиране на произшествието. Поддържа, че не ставало ясно по категоричен начин, че причина за процесното ПТП е небезопасена дупка на пътното платно, респ. не се доказвал по никакъв начин и механизма на осъществяване на същия. Релевира възражение за съпричиняване, като твърди че водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението. В случай че съдът уважи изцяло размера на исканото от ищеца обезщетение, моли същото да бъде намалено до размера на данъчната основа поради възвращаемост на ДДС. Искането към съда е да отхвърли предявените искове. Претендира разноски.

С определение от 15.07.2023г. съдът е конституирал като трето лице-помагач на ответника на основание чл. 219, ал. 1 ГПК „Г. - И. с.“ АД и е приел за съвместно разглеждане предявените при условията на евентуалност обратни искове, предявени от С. о..

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът по обратния иск е депозирал отговор на исковата молба. Твърди, че с Договор № СО15-РД-55-272/04.05.2015г. е бил задължен да извършва дейности по поддръжка на описаните в Приложение №11 към договора булеварди и улици при спазване на заложените спрямо тях стандарти на изпълнение и качество на състоянието на пътя. Сочи, че сред улиците по Приложение № 11 не фигурира ул. „М. С. С.“. Поради което на основание чл. 1.1, т. 1.1.2 от договора ремонтни дейности по тази улица могат да се извършват само въз основа на изрични възлагания при необходимост. На следващо място, последните строително монтажни работи, които били изпълнени от строителя по тази част от уличната мрежа били приети без забележки с отчетни документи

от 09.02.2017г. /четири месеца преди настъпване на инцидента/. Сочи, че след месец февруари 2017г. не били извършвани други, допълнителни възлагания по ул. М. С. С.. Твърди, че дружеството е изпълнило всички указания за безопасна работа по време на осъществяването на абонаментната поддръжка на пътя. Оспорва твърденията, че дупката е била небезопасна и несигнализирана. На следващо място, сочи, че преди началото на изпълнение на работи по процесната улица е била одобрена схема за движение от компетентните органи и същата е била приведена в изпълнение, като били спазени всички нормативни изисквания за поставяне на знаците съобразно характеристиката на пътя. Смята, че действителната причина за настъпване на ПТП се явява поведението на самия водач, който не бил съобразил поведението си с пътната обстановка, с поставените знаци и сигнализация. Поддържа, че в случая липсвали доказателства или дори индикации изпълнителят да е допуснал договорно неизпълнение, което да е било продиктувано от негови виновни действия или бездействия. На следващо място, твърди, че съгласно т.11.1.3 във вр. с т. 11.1.5.1 възложителят се бил задължил да упражнява цялостен и непрекъснат контрол при изпълнение на работите, както и да осигури упълномощен представител, който да осъществява този контрол. Искането към съда е да отхвърли предявения обратен иск.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите и становищата на страните, по реда на чл. 235, ал. 2, вр. чл. 12 ГПК, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Ангажирането на отговорността по 410 КЗ вр. чл. 49, вр. чл. 45, ал. 1 от 33Д е обусловено от установяването на следните кумулативни предпоставки: 1/. наличието на валиден договор за имуществено застраховане между увреденото лице и застрахователното дружество /ищец/; 2/. заплащане на застрахователното обезщетение от страна на дружеството-ищец; 3/. предпоставките по чл. 49 от 33Д - вреди; тези вреди да са причинени от лице, на което отговорният по чл. 49 от 33Д е възложил работа; вредите да са причинени вследствие противоправно деяние /действие или бездействие/ при или по повод на възложената работа; причинителят да е действал виновно. Вината се предполага – чл. 45, ал. 2 от 33Д.

В настоящия случай с определение от 04.09.2023г. по чл. 140 ГПК, в което е обективизиран проектът за доклад по чл. 146 ГПК, обявен за окончателен в проведеното съдебно заседание на 29.01.2024г., е прието за безспорно и ненуждаещо се от доказване на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК извършеното от ищеца плащане на обезщетение в размер на 911,33 лева, както и че ул. М. С. С. се стопанисва и поддържа от С. о..

Относно наличието на валидно застрахователно правоотношение по застраховка „Каско“ между ищеца и собственика на увредения автомобил по делото са представени следните доказателства:

Неподписана застрахователна полица № 93001710011707 от 07.02.2017г. за лек автомобил „Б.“, модел „.....“, рег. № с период на покритие от 16.02.2017г. до 15.02.2018г., уведомление за щета за настъпило застрахователно събитие от 20.06.2017г., опис-заключение, доклад по щета № 0000-1261-17-205359/1, предложение за декларация за сключване на застраховка „Каско“ на МПС към полица № 93001710011707/07.02.2017г. от Б. Б., възлагателно писмо от „С. т.“ ЕООД, сметка № А003543771 по застрахователна полица № 21119479/93001710011707/07.02.2017г.

Договорът за застраховка е от категорията на сделките, посочени в чл. 1, ал. 1 ТЗ – "абсолютни търговски сделки", чиито търговски характер произтича от изричната норма на чл. 286, ал. 2 ТЗ, а не е обусловен от търговското качество на лицето, което я сключва и от връзката с упражняваното от него занятие. Поради това, че е търговска сделка, по отношение на договора за застраховка намира приложение разпоредбата на чл. 293, ал. 1 ТЗ, според която за действителността на търговската сделка е необходима писмена или друга форма само в случаите, предвидени в закон. Такава специална правна регламентация относно формата на застрахователния договор се съдържа в Част Четвърта на КЗ. Съгласно императивната разпоредба на чл. 344, ал. 1 от КЗ застрахователният договор се сключва писмено във формата на застрахователна полица или на друг писмен акт. В чл. 345 от КЗ е посочено и задължителното съдържание на застрахователния договор. Анализът на посочените разпоредби налага извод, че предвидената в закона писмена форма е условие за действителността на този договор, а не за неговото доказване /в този смисъл Решение № 50 от 25.04.2012г. по т. д. № 95/2011г. на ВКС, II т. о., Решение № 29 от 07.05.2009г. по т. д. № 535/2008 на ВКС, II т. о., Решение № 71 от 22.06.2009г. по т. д. № 11/2009г. на ВКС, I т. о. /.

Според трайно установената съдебна практика (Решение № 184 от 7.04.2016г. по т. д. № 2744/2014г. на ВКС, I т. о., Определение № 371 от 23.05.2012г. по т. д. № 896/2011г. на ВКС, II т. о.) неспазването на законоустановената форма за действителност на търговска сделка, за да доведе до нищожност, следва страната да оспори действителността на сделката - чл. 293, ал. 3 ТЗ, което доближава порока до унищожаемост по ЗЗД (чл. 27 и сл.). Страната не може да се позовава на нищожността, ако от поведението ѝ може да се заключи, че не е оспорвала действителността на изявлението - чл. 293, ал. 3 ТЗ. Съгласно приетото от ВКС в цитираната съдебна практика, когато фактите по делото недвусмислено сочат на неоспорване от застрахователя на действителността на изявлението на застрахования в застрахователния договор, като въпреки неточното попълване на данните за автомобила и липсата на подпис на страните, застрахователят е приел плащането на премията, осчетоводил е полицата и е изпратил данните от нея в Информационния център към Гаранционния фонд (касае се за застраховка "Гражданска отговорност"), изискването за форма на застрахователния договор е преодоляно и застрахователят не може да се позовава на нищожността на застрахователния договор поради липсата на подпис на застрахования.

Във връзка с гореизложеното неспазването на законоустановената форма за действителност на търговската сделка не води автоматично до нищожност на същата и това е едно от различията между търговското и гражданското право, където нищожността настъпва независимо от поведението на страните. В търговското право, неспазването на формата, за да доведе до нищожност на сделката изисква по арг. от чл. 293, ал. 3 от ТЗ оспорване на действителността на сделката и то от страна по същата, а не от трето лице. Или нищожността, при неспазване на изискването за форма на сделката в търговското право, може да бъде преодоляна чрез разпоредбата на чл. 293, ал. 3 от ТЗ, съгласно която страната не може да се позовава на нищожността, ако от поведението ѝ може да се заключи, че не е оспорвала действителността на изявлението.

В настоящия случай, застрахователната полица, в която е обективиран договорът за застраховка "Каско на МПС" за процесния автомобил не е подписана от страните, но същите са изпълнили задълженията си по договора. По делото не се спори, че след настъпването на процесното ПТП застрахованият е предявил уведомление за щета, по която е получил определеното му от застрахователя обезщетение и следователно между страните не е спорно обстоятелството дали застрахователната премия е платена. В този смисъл по делото е представено платежно нареждане от 04.09.2017г. за извършено плащане в полза на Б. С. Б. на застрахователно обезщетение в размер на 312,64 лева, както и доказателства за извършено плащане на ремонта на застрахования автомобил- превод в полза на „А. Б.“ ООД. В допълнение свидетелят Б. Б. също е заявил, че от закупуването му автомобилът е бил застрахован в ищцовото дружество е и получил плащане на застрахователното обезщетение.

Поради изложеното, съдът намира, че договорът за застраховка не е нищожен в отношенията между ищеца и собственика на застрахования автомобил, а е породил желаните правни последици независимо от обстоятелството, че полицата не е подписана. Това е така, тъй като от поведението на страните, въз основа на представените доказателства по делото, може да се направи извод, че същите не са оспорили действителността на изявлението по сключването на застрахователния договор по смисъла на чл. 293, ал. 3 от ТЗ, поради което е санирана липсващата форма за действителност на договора. Съгласно разпоредбата на чл. 293, ал. 3 от ТЗ, забраната за позоваване на нищожността на договора е по отношение на страната, която с поведението си е демонстрирала зачитане на действието на изявленията по сделката. Поведение, от което може да се заключи, че липсва оспорване е приемането на изпълнението на насрещната страна по договора. В този смисъл е и трайно установената съдебна практика, обективирана в решение № 50/25.04.2012г. по т. д. № 95/11 г., II т. о. на ВКС, решение № 115/23.07.2013г. по т. д. № 348/12 г., I т. о. на ВКС, съгласно която неподписването на полицата от застрахования е преодоляно със заплащане на застрахователната премия и приемането ѝ от застрахователя, завеждането на щета и изплащане на обезщетение. Сключването на сделката се доказва от плащането на застрахователната премия и приемането на общите условия от страна на застрахования. В този смисъл е и Решение № 3206 от 11.11.2022г. на СГС по в. гр. д. № 9882/2021г., Решение № 1065 от 6.03.2023г. на СГС по в. гр. д. № 12473/2021г., Решение № 516 от 15.03.2022г. на СГС по в. гр. д. № 12826/2021г. и Решение № 23 от 7.01.2022 г. на СГС по в. гр. д. № 8401/2021г.

С оглед изложеното, съдът приема, че е налице валиден договор за застраховка "Каско" на МПС по отношение на увреденото МПС със срок на валидност, включващ датата на настъпване на застрахователното събитие, както и че същото е настъпило в срока на действие на застрахователния договор. След като действието на договора е санирано с конклюдентни действия от страните по него по смисъла на чл. 293, ал. 3 от ТЗ, счита се по отношение на всички трети лица, че същият е валидно възникнал и породил желаните от страните правни последици.

На следващо място въпросът за обстоятелствата, при които е настъпило произшествието се изяснява от приетото писмено доказателство – протокол за ПТП № 1681030 от 15.06.2017г., съставен от служител на КАТ ОПП СДВР. Видно от протокола, местопроизшествието е посетено на място от служителя на КАТ и така представеният протокол е съставен от длъжностно лице в рамките на неговите правомощия, поради което представлява по своята същност официален удостоверителен документ относно направените от длъжностното лице констатации. В частност от така приетия протокол за ПТП се установява, че произшествието е настъпило в гр. София, ул. „М. С. С.“, в района на блок 144, на 15.06.2017г. около 19:45 часа. Участъкът от пътното платно е с две ленти и двупосочна организация на движението, широчина от 6 до 7 метра, асфалтова настилка, регулиран с пътни знаци. Произшествието е настъпило в светлата част от денонощието, суха пътна настилка и ясно време. Видимите увреждания по МПС съгласно протокола за ПТП били гума предна лява, броня предна. Механизмът на ПТП се установява и от изслушаните по делото свидетелски показания на водача на увредения автомобил- Б. Б., който е посочил, че е попадал на дупка в гр. София, като имал протокол от КАТ. Твърди, че е имало големи дупки на тази улица, която отива към Окръжна болница и били необезопасени, били пълни с вода. Извикал полиция, дошли и направили протокол. Били му преведени 300 лева. Сочил, че се движил по ул. „М. С. С.“, управлявал бил Б., нямало видимост към дупката. Твърди, че ако е имал възможност е щял да я избегне, щетата била само по неговата гума. Сочил, че откакто бил купил колата до сега имал застраховка в „Л. И.“, като му било изплатено застрахователно обезщетение.

Съдът кредитира свидетелските показания като достоверни и добросъвестно дадени с оглед тяхното съответствие по отношение на механизма на ПТП с протокола за ПТП, останалите писмени доказателства по делото, както и с експертното заключение по назначената САТЕ.

С оглед гореизложеното съдът намира наличието и механизма на ПТП за безспорно установени по делото.

Относно причинно-следствената връзка между процесното ПТП и претендираните вреди, съдът кредитира изцяло изготвеното експертно заключение по допуснатата САТЕ, като пълно, ясно и компетентно изготвено и съответстващо на останалия доказателствен материал по делото. Според заключението на вещото лице анализът на механизма на произшествието и съпоставка на щетите от протокола за ПТП и описа на уврежданията от техническа гледна точка следвал, че щетите по лек автомобил „Б.“ е възможно да бъдат получени и са вследствие на реализираното ПТП на 15.06.2017г.

По делото се установи и размерът на причинените от ПТП вреди. Обезщетението трябва да бъде равно на вредата към деня на настъпване на събитието. Експертът е посочил, че към датата на събитието лек автомобил „Б.“, рег. № бил на 2 години, 10 месеца и 16 дни след пускане в експлоатация. За МПС до 3 години след пускане в експлоатация и при гаранционни условия нанесените щети следвало да бъдат възстановени във фирмени сервиси. При ликвидацията на щетата застрахователят бил използвал метода за ликвидация

по риск Каско- ремонт в доверен фирмен сервиз. Ремонтът бил изпълнен от автосервиз „А. Б.“ ООД, гр. София. Вещото лице е уточнило, че анализът на вложените нови части, материали и труд показвал, че сервизът бил изпълнил предписанието на застрахователя по риск Каско за възстановяване на автомобила, като вложените нови части отговаряли на стойности на фирмен сервиз, сумата от 41,6 лв /чч била среден сервизен час за ремонт на леки автомобили за 2017г. от фирмени сервизи, като за боя и материали били използвани пазарни цени. От заключението се установява, че стойността за възстановяване на увредения автомобил, определена по пазарни цени към датата на ПТП възлизала на 911,33 лева.

На следващо място по делото е безспорно обстоятелството, че улицата, на която е реализираното произшествието, представлява част от уличната мрежа на населеното място съгласно чл. 77 ЗУТ – публична общинска собственост по смисъла на 3, ал. 2 ЗОС, поради което следва да се приеме, че задължен да осъществява дейностите по поддържането и ремонта на улицата е именно ответникът С. о.. В случая ПТП-то е настъпило на ул. М. С. С., което е общински път и пасивно легитимиран да отговаря по предявения иск е именно ответникът. Според § 1, т. 19 ППЗДвП, "Препятствие на пътя" е нарушаване целостта на пътното покритие, както и предмети, вещества или други подобни, които се намират на пътя и създават опасност за движението. В случая, установената дупка представлява препятствие по смисъла на посочената разпоредба, която е създавала опасност за движението. Според чл. 52, ал. 1 от ППЗДвП, пътен знак Г11 се поставя пред препятствие на пътя, когато водачите могат да заобиколят препятствието отдясно или отляво, за да продължат движението си, какъвто в случая не се установи да е имало, а в тежест на ответника е да установи това обстоятелство с оглед доказаното съществуване на процесната дупка на собствения на ответника път. Общината като юридическо лице осъществява дейностите по чл. 13 ЗДвП чрез своите служители или други лица, на които е възложил изпълнението. В случая именно бездействието на последните във връзка с поддържане на пътя, вкл. във връзка с възлагане извършването на ремонтни дейности и сигнализиране на пътя до завършването им, е довело и до неизпълнение на задължението по чл. 30, ал. 1 ЗП и чл. 13 ЗДвП, поради което и на основание чл. 49 ЗЗД ответникът носи отговорност за причинените вреди при процесното ПТП.

Във връзка с възражението на ответника следва да бъде посочено, че липсата на снимков материал от произшествието е неотнормено към ангажиране на отговорността на ответника, доколкото фактическият състав на чл. 410, ал. 1 КЗ вр. чл. 49 ЗЗД е установен и доказан по делото с други доказателства, в случая със свидетелски показания и САТЕ, чрез които е установено противоправното поведение, причинените вреди и причинно-следствената връзка между тях.

Относно твърдяното нарушение на чл. 27.3 от Общите условия на ищеца съдът намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 27.3 от Общите условия на ищеца застрахователят не обезщетява щети, възникнали по причина или вследствие на управление на МПС след употреба на алкохол и/или други упойващи вещества от водача на застрахованото МПС,

употреба на алкохол от негова страна преди идването на контролните органи, отказ за извършване на проба за алкохол, самоволно напускане на ПТП, както осуетяване или неспазване указанията на компетентните органи за медицински изследвания, констатирано с документ от съответните органи. В конкретния случай от представения по делото протокол за ПТП е видно, че водачът е бил тестван за алкохол и не е установена употреба на алкохол и/или наркотични вещества, поради което позоваване на гореописаната разпоредба от страна на ответника е неотносимо.

Относно твърдяното нарушение на т. 27.8 от ОУ съдът намира, че с оглед на обстоятелството, че към датата на ПТП автомобилът е бил на 2 години и 10 месеца вредите по автомобила не са настъпили вследствие на овехтяване на гумите, респ. фабричен дефект, за какъвто по делото не са налице твърдения или доказателства.

На последно място, релевираното от ответника възражение за съпричиняване на вредите е неоснователно. На първо място, въведеното от ответника възражение е бланкетно, доколкото се твърди, че ако е имало препятствие на пътя, то същото е било видимо и е следвало да бъде избегнато от водача, ако същият е управлявал с подходяща скорост. Принос по смисъла на чл. 51, ал. 2 от ЗЗД има винаги, когато с поведението си пострадалият е създал предпоставки за осъществяване на деликта и за възникване на вредите или е улеснил механизма на увреждането, предизвиквайки по този начин и самите вреди /или необходимо е действията или бездействията на пострадалия да са в пряка причинна връзка с настъпилния вредоносен резултат, т.е. последният да е тяхно следствие/. В конкретния случай в хода на съдебното дирене по делото не се събраха каквито и да било данни и доказателства, от които може да се изведе заключение за съпричастност на водача на увреденото МПС към възникването на вредите и техния обем, а това обстоятелство е в доказателствена тежест на ответника, разпределена му с проекта за доклад. По делото не се установи, че водачът на автомобила е управлявал същия с несъобразена скорост, респ. че е могъл да предотврати реализирането на пътно-транспортно произшествие. Напротив, водачът на автомобила е заявил, че дупките са били пълни с вода и са били необезопасени, като ако е имал възможност е щял да ги избегне, но не е имало видимост.

Доколкото се установиха фактите, че процесното ПТП е причинено в следствие на необезопасена дупка, намираща се на улица от уличната мрежа в гр. София, от което ПТП са настъпили процесните вреди, които са били обезщетени от застрахователя- ищец, то на основание чл. 410 КЗ вр. чл. 49 ЗЗД застрахователят встъпва в правата застрахования срещу С. о. за вредата до размера на платеното обезщетение. В настоящата хипотеза стойността на нанесените вреди по средни пазарни цени към датата на ПТП /911,33 лева/ съответства изцяло на размера на предявения иск, поради което същият е основателен и следва да бъде уважен изцяло.

По иска с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД

Задължението на делинквента към застрахователя по имуществената застраховка е задължение без срок за изпълнение, към което, с оглед регресния характер на вземането, не може да се приложи разпоредбата на чл. 84, ал. 3 ЗЗД. В случая моментът на извършеното

плащане има значение само за възникване на регресното право, а длъжникът изпада в забава след покана (арг. чл. 84, ал. 2 ЗЗД). По делото се установява, че ищцовото дружество е отправило до ответника покана за изпълнение на паричното му задължение, получена от последния на 15.09.2020г. /обратна разписка, намираща се на л. 23 от делото/. На 25.09.2020г. С. о. са изпратили писмо до ищцовото дружество, в което са посочили, че не са налични доказателства за причинно-следствена връзка между настъпилото застрахователно събитие и ангажимента на С. о., както и за вината на С. о.. След получаване на поканата и постановяване на отказа от страна на С. о., същата е изпаднала в забава и за периода от 15.10.2020г. до 13.01.2021г. дължи мораторно обезщетение в размер на законната лихва върху главницата от 911,33 лева. Съдът изчисли обезщетението по реда на чл. 162 ГПК и използвайки лихвен калкулатор на сумата от 23,04 лева, колкото е и размерът на предявения иск, който също следва да бъде уважен изцяло.

По предявените срещу третото лице-помагач „Г.-И. с.“ АД обратни иски съдът намира следното:

Предвид събдването на процесуалното условие следва да бъде разгледани и заявените при условията на евентуалност обратни иски на ответника срещу третото лице-помагач „Г.-И. с.“ АД.

В доказателствена тежест на ищеца по обратния иск е да докаже правопораждащите факти, от които черпи изгодни за себе си последици, а именно наличието на валиден договор за поддръжка и текущ ремонт на уличната пътна мрежа, сключен с ответника, по силата на който същият е следвало да извършва дейности по поддържане на процесното пътно платно без недостатъци /дупки/, както и че са налице предпоставките, по силата на които за него е възникнало правото да получи обезщетение в претендирания размер.

В конкретния случай по делото не е спорно, че е бил сключен Договор от 04.05.2015г. между С. о. и „Г.-И. с.“ АД. Съгласно чл. 1.1. от договора С. о. е възложила на „Г.-И. с.“ АД дейностите по поддържане и текущ ремонт на уличната мрежа и пътните съоръжения, включително изграждане, изработване и поддържане на средства за организация на движението на база на територията на С. о.- VI зона райони П., М., С., И.. Съгласно чл. 1.1.1. за посочените в списък- Приложение 11 улици и булеварди поддържането се осъществява на база показатели на изпълнение в зависимост от определеното в Приложение 11 от договора ниво на поддържане. Съгласно чл. 1.1.2 за цялата останала част от уличната мрежа, включена в обхвата на зоната и извън списъка по Приложение 11, изпълнителят приема да извършва дейностите по поддържане и текущ ремонт на база конкретни възлагания при необходимост. В чл. 3.2 от договора е посочено, че същият се сключва за срок от 48 месеца.

Представен е и Протокол № 152 за установяване на завършването и за заплащане на натурални видове строително-монтажни работи от 09.02.2017г. за извършени СМР в ж.к. М., ул. М. С. С. /допълнение към КС № Б- 95/- КС № Б-84, подписан от представител на район М., инвестиционен контрол, възложителя и изпълнителя, както и Количествена сметка № Б-84 за район М., ж.к. М. 1, ул. М. С. С..

На първо място, следва да бъде посочено, че безспорно процесната улица е била предмет на възлагане по гореописания Договор от 04.05.2015г., доколкото същата не фигурира в представеното Приложение № 11 към договора. На следващо място, от представения Протокол № 152 се установява, че 4 месеца преди настъпване на процесното ПТП са били извършени строително-монтажни дейности от страна на третото лице-помагач на процесната улица, както и че същите са били приети от служители на ответника, доколкото са положени подписи от страна на възложителя, инвестиционния контрол и представител на район М.. В представения протокол не са описани възражения относно извършените СМР, т.е. към 09.02.2017г. възложителят- С. о. е приел, че изпълнителят е изпълнил възложените му строително-монтажни дейности и същите подлежат на заплащане. С оглед на приемането на извършената работа към 09.02.2017г. изпълнителят не бил могъл да се счита в неизпълнение на възложените му дейности, доколкото същите са приети с нарочен протокол. На следващо място, по делото не са ангажирани доказателства да е било изготвено ново възлагане след 09.02.2017г., по силата на което на изпълнителя да му е било възложено извършването на нови строително-монтажни работи на ул. М. С. С., респ. същите да не са били извършени от третото лице-помагач качествено и в срок.

По гореизложените съображения съдът намира, че не може да се ангажира отговорност за неизпълнение на задължения на ответника по обратните искове по договора от 04.05.2015г. С оглед на което предявените обратни искове следва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

По отношение на разноските:

При този изход на спора право на разноски има единствено ищецът. В заповедното производство заявителят /сега ищец/ е сторил разноски за държавна такса и юрисконсултско възнаграждение в общ размер от 75 лева, които следва да му се присъдят. В исковото производство ищецът е сторил разноски за държавна такса в размер на 75 лева, депозит за свидетел в размер на 50 лева, депозит за САТЕ в размер на 250 лева и претендира юрисконсултско възнаграждение, което съдът определи на основание чл. 25, ал. 1 НЗПП вр. чл. 78, ал. 8 ГПК в размер на 100 лева с оглед фактическата и правна сложност на делото. Т.е. в исковото производство следва да се присъдят на ищеца разноски в общ размер от 475 лева.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените искове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК във вр. чл. 410 КЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, че С. о., ЕИК, с адрес: гр. С., ул., №., дължи на ЗК „Л. И.“ АД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. С., бул., №., сумата от **911,33** лева, представляваща застрахователно обезщетение по застрахователна полица „Каско на МПС“, полица №93001710011707, със срок на валидност 16.02.2017г.-15.02.2018г. за имуществени вреди по лек автомобил Б., рег.№ от пътнотранспортно произшествие (ПТП)- преминаване през несигнализирана и небезопасна неравност (дупка)

на пътното платно, настъпило на 15.06.2017г., около 19,45 ч. в гр. С. на ул. М. С. С. с посока от ул. „Й.“ към Окръжна болница, ведно със законна лихва от 21.01.2021г. до изплащане на вземането, както и мораторна лихва в размер на **23,04** лева за периода от 15.10.2020г. до 13.01.2021г., за които суми е била издадена заповед за изпълнение по ч.гр. дело № 3567/2021г. по описа на СРС, 161-ви състав.

ОТХВЪРЛЯ предявените от С. о., ЕИК, с адрес: гр. С., ул., №., срещу „Г. И. с.“ АД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр. С., ул., №., обратни искиове с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 82 ЗЗД за заплащане на сумата от 911,33 лева, представляваща обезщетение за вреди, произтичащи от неизпълнение на задължение на „Г. И. с.“ АД по Договор № СО15-РД55-272/04.05.2015г., което неизпълнение е станало причина за попадане на лек автомобил „Б.“, рег.№ в необезопасена и несигнализирана дупка на пътното платно на ул. „М. С. С.“ с посока от ул. „Й.“ към Окръжна болница на 15.06.2017г., както и мораторна лихва в размер на **23,04** лева за периода от 15.10.2020г. до 13.01.2021г.

ОСЪЖДА С. о. да заплати на ЗК „Л. И.“ АД на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **75** лева, представляваща разноски по ч.гр. дело № 3567/2021г. по описа на СРС, 161-ви състав и сумата от **475** лева, представляваща разноски в исковото производство.

Решението е постановено при участието на трето лице-помагач на страната на ответника- „Г. И. с.“ АД.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____